

JUDr. Pavel Blažek, Ph.D.
MINISTR SPRAVEDLNOSTI ČR

Praha 7. prosince 2023
č. j. MSP-575/2023-ODKA-SPZ/2
Počet listů: 2
Přílohy: 2

**Nejvyšší soud
Burešova 20
657 37 Brno**

Ods. U. K. - stížnost pro porušení zákona

Přílohy:

- trestní spis Obvodního soudu pro Prahu 1, sp. zn. 6 T 110/2023
- trestní spis Obvodního soudu pro Prahu 1, sp. zn. 2 T 119/2023

Podle § 266 odst. 1, 2 zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), podávám **ve prospěch** odsouzeného lotyšského státního příslušníka U. K.,

stížnost pro porušení zákona

proti trestnímu příkazu Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 28. 9. 2023, sp. zn. 2 T 119/2023, který nabyl právní moci téhož dne.

Postup před vydáním napadeného rozhodnutí

1. Ze spisu Obvodního soudu pro Prahu 1, sp. zn. 6 T 110/2023 vyplývá, že dne 15. 9. 2023 byl Obvodním soudem pro Prahu 1 vydán trestní příkaz sp. zn. 6 T 110/2023, kterým byl U. K. uznán vinným přečinem poškození cizí věci podle § 228 odst. 1 zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, v jednočinném souběhu s přečinem výtržnictví podle § 358 odst. 1 tr. zákoníku a byl mu uložen úhrnný trest vyhoštění v trvání 24 měsíců. Odsouzenému byla soudem předána výzva k vycestování z České republiky ve lhůtě do 22. 9. 2023. Obviněný nebyl v této věci vzat do vyhošťovací vazby s tím, že soudem bylo dne 30.10.2023 ve věci 6 T 110/2023 (v reakci na návrh státního zástupce Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 1 ze dne 25.10.2023) shledáno, že nejsou podmínky pro vzetí odsouzeného do vyhošťovací vazby, neboť obviněný byl odsouzen pro úmyslný trestný čin, jehož horní hranice trestu odnětí svobody nepřevyšuje

dvě léta a nebylo zjištěno, že by byly splněny podmínky uvedené v ustanovení § 68 odst. 3 a 4 trestního řádu.

Napadené rozhodnutí

2. Ze spisu Obvodního soudu pro Prahu 1. sp. zn. 2 T 119/2023 vyplývá, že dne 27. 9. 2023 byl na U. K. podán návrh na potrestání, protože se *dne 26. 9. 2023, v 21:30 hod., zdržoval v Praze 1, Václavské náměstí, ve vestibulu metra, a takto jednal, přestože věděl, že mu byl trestním příkazem Obvodního soudu pro Prahu 1, ze dne 15. 9. 2023, sp. zn. 6 T 110/2023, pravomocným dne 15. 9. 2023, uložen trest vyhoštění z území České republiky ve výměře 24 měsíců, a výzvu s lhůtou k vycestování, stanovenou do 22. 9. 2023, převzal osobně dne 15. 9. 2023, a přesto se zde nadále zdržoval v úmyslu nerespektovat uložený trest vyhoštění.* V jednání byl spatřován přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1, písm. b) tr. zákoníku. Odsouzený nebyl ve věci vedené u Obvodního soudu pro Prahu 1, sp. zn. 6 T 110/2023, vzat do vyhošťovací vazby, ani nedošlo k jinému jeho omezení ve smyslu zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, byla mu pouze stanovena lhůta k vycestování z České republiky do 22. 9. 2023 a na základě toho byl zařazen do evidence nežádoucích osob.
3. Trestním příkazem Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 28. 9. 2023 pod sp. zn. 2 T 119/2023 byl následně U. K. uznán vinným z přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku, jehož se dopustil jednáním shora popsáním a byl mu uložen jednak trest odnětí svobody ve výměře 6 měsíců s podmíněným odkladem a se stanovením zkušební doby v trvání 2 let, a jednak trest vyhoštění z území České republiky na dobu 2 let.

Právní posouzení

Relevantní právní úprava

4. Podle § 337 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku, ve znění zákona č. 173/2023 Sb., změna zákona o azylu, zákona o pobytu cizinců na území ČR a dalších souvisejících zákonů, je skutková podstata uvedeného přečinu formulována takto: *„Kdo maří nebo podstatně ztěžuje výkon rozhodnutí soudu nebo jiného orgánu veřejné moci tím, že vstoupí na území České republiky, ačkoli mu byl uložen trest vyhoštění nebo bylo rozhodnuto o jeho správním vyhoštění, anebo se navzdory uloženému trestu vyhoštění nebo rozhodnutí o správním vyhoštění na jejím území zdržuje poté, co proti němu byla bezvýsledně použita opatření směřující k jeho vycestování (...).“*

Posouzení předmětné věci

5. Domnívám se, že trestní odpovědnost odsouzeného U. K. byla v dané věci dovozována toliko na základě pravomocně uloženého trestu vyhoštění za současného nerespektování výzvy k vycestování této osoby z území České republiky. Dovození trestní odpovědnosti výlučně na podkladě těchto skutkových okolností je však v rozporu s ustanovením § 337 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku, ve znění zákona č. 173/2023 Sb., změna zákona o azylu, zákona o pobytu cizinců na území ČR a dalších souvisejících zákonů, kde je (nově) skutková podstata uvedeného přečinu formulována takto: *Kdo maří nebo podstatně ztěžuje výkon rozhodnutí soudu nebo jiného orgánu veřejné moci tím, že vstoupí na území České republiky, ačkoli mu byl uložen trest vyhoštění nebo bylo rozhodnuto o jeho správním vyhoštění, anebo se navzdory uloženému trestu*

vyhoštění nebo rozhodnutí o správním vyhoštění na jejím území zdržuje **poté, co proti němu byla bezvýsledně použita opatření směřující k jeho vycestování (...)**“. Z textu důvodové zprávy k uvedenému zákonu č. 173/2023 Sb. se podává následující: „*Pokud dochází k omezení trestnosti nerespektování správního vyhoštění pouze na případy vyšší společenské škodlivosti, nelze se omezit pouze na nerespektování rozhodnutí o správním vyhoštění cizince, jenž je občanem třetího státu, ale je třeba tuto změnu provést i ve vztahu k jiným případům vyhoštění - tj. ve vztahu ke správnímu vyhoštění ostatních cizinců, ale též i ve vztahu k trestu vyhoštění podle trestního zákoníku (za opatření směřující k vycestování cizince v tomto případě bude potřeba považovat zejména vyhošťovací vazbu podle § 350c a násl. tr. řádu, popř. instituty ji nahrazující). Je potřeba nahlížet k tomu, že stejným a primárním účelem obou druhů vyhoštění je dosažení toho, aby cizinec fakticky opustil území České republiky (a nikoliv vedení dalšího trestního řízení)*“. Lze tak usuzovat, že možnost dovozovat trestní odpovědnost pro trestný čin podle § 337 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku z „pouhého“ nerespektování uloženého trestu vyhoštění přes výzvu soudu podle § 350b tr. řádu není správná. Krom toho je nutné konstatovat, že důvodová zpráva, byť v části týkající se správního vyhoštění, výslovně uvádí, že „*opatřením směřujícím k vycestování se nerozumí pouhé poskytnutí lhůty k dobrovolnému vycestování z území*“.

6. Ostatně sama tzv. návratová směrnice (32008L0115) v čl. 8 odst. 1 výslovně říká, že: *Členské státy přijmou veškerá opatření nezbytná k výkonu rozhodnutí o navrácení, jestliže (...) povinnost návratu nebyla během lhůty pro dobrovolné opuštění území poskytnuté podle článku 7 splněna*. Poskytnutí lhůty k vycestování nebo i výzva, která následuje ihned po právní moci trestu vyhoštění, aby tak bylo učiněno dobrovolně, zřejmě takovým opatřením k vycestování být nemůže, neboť tato opatření mohou následovat až poté, co povinnost vycestovat dobrovolně splněna nebyla. Nad rámec uvedeného dodávám, že i sám Obvodní soud pro Prahu 1 ve výzvě k vycestování ze dne 15.9.2023 pod sp. zn. 6 T 110/2023 v poučení uvádí: „*Pokud se budete skrývat nebo jinak mařit výkon trest vyhoštění, může předseda senátu rozhodnout o Vašem vzetí do vyhošťovací vazby podle § 350c tr.řádu*“. **Poté, co obviněný výzvu neuposlechl, však bylo okamžitě pristoupeno k jeho trestnímu postihu za trestný čin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání. K uložení žádného opatření směřujícího k vycestování tak v posuzovaném případě nedošlo.**

Závěr

7. S ohledem na shora uvedené mám za to, že došlo k porušení zákona v neprospěch odsouzeného, a to trestním příkazem Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 28. 9. 2023, sp. zn. 2 T 119/2023, který nabyl právní moci téhož dne a kterým byl odsouzen pro přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a podle § 337 odstavce 1 písm. b) tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 6 měsíců, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 2 let, a dále k trestu vyhoštění na dobu 2 let, **neboť jednání, pro které byl odsouzen, nebylo trestným činem**.
8. Tato stížnost pro porušení zákona má podle mého názoru judikatorní přesah, neboť rozhodnutím o ní bude postaveno najisto, zda pouhé poskytnutí lhůty k vycestování či výzva mohou být považovány za opatření směřující k vycestování.
9. Pro případ, že by Nejvyšší soud dospěl k závěru, že jsou splněny podmínky pro rozhodnutí o této stížnosti pro porušení zákona v neveřejném zasedání, s takovým postupem souhlasím.

Návrh

10. S ohledem na výše uvedené si dovoluji Nejvyššímu soudu navrhnout, aby:

- 1) Podle § 268 odst. 2 tr. řádu vyslovil, že trestním příkazem Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 28. 9. 2023, sp. zn. 2 T 119/2023, byl v neprospěch odsouzeného U. K. porušen zákon v ustanovení § 337 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku;
- 2) podle § 269 odst. 2 tr. řádu zrušil napadený trestní příkaz Obvodního soudu pro Prahu 1, sp. zn. 2 T 119/2023;
- 3) podle § 270 odst. 1 trestního řádu přikázal Obvodnímu soudu pro Prahu 1, aby věc v potřebném rozsahu znovu projednal a rozhodl, případně postupoval podle § 271 odst. 1 trestního řádu a sám rozhodl tak, že podle § 171 odst. 1 písm. b) tr. řádu zastaví trestní stíhání.